ភាគរយនៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំដែលធ្លាប់ធ្យើបការដែលបានជួបប្រទះអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត ឬសេដ្ឋកិច្ចពីដៃគូជិតស្និទ្ធ ឬប្តីប្រពន្ធក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេបានថយចុះពី ២៥% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ដល់ ២១% នៅឆ្នាំ ២០២១។

នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ ស្ត្រីតិចជាង (៣៧%) បើប្រៀបធ្យើបទៅនឹងឆ្នាំ ២០១៤ (៥០%) ហើយបុរសតិចជាង (១៦% ធ្យើបនឹង ២៦%) ពីក្រុមអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំបានយល់ស្របថាប្តីគឺមានការវាយប្រពន្ធរបស់គាត់ តិចជាងមួយឬច្រើនដង តាមកាល:ទេស:ជាក់លាក់។

ស្ត្រីវ័យក្មេង ឬកុមារី (៣៣%) និងស្ត្រីនៅតំបន់ទីក្រុង (២៧%) ទំនងជាមិនសូវអត់ធ្មត់នឹងអំពើហិង្សាជាងស្ត្រីវ័យចំណាស់ (៤៥%) និងស្ត្រីនៅតំបន់ជនបទ (២៧%)។ បុរសវ័យក្មេង ឬក្មេងប្រុស មានការអត់ឱនប្រហាក់ប្រហែលនឹងបុរសវ័យចំណាស់ (១៧% ធ្យើបនឹង ២១%) ប៉ុន្តែបុរសនៅតំបន់ទីក្រុងទំនងជាមិនសូវអត់ធ្មត់នឹងអំពើហិង្សាទេ បើប្រៀបធ្យើបទៅនឹងតំបន់ជនបទ(១២% ធ្យើបនឹង ២០%)។

ស្ត្រីដែលលែងលះគ្នា/បែកគ្នា ទំនងជារាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សា ដែលបណ្តាលឱ្យមានសំណួរថាតើបទពិសោធន៍ទាំងនេះអាចជាជាកត្តាជម្រុញដល់ការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ ឬប្រសិនបើអវត្តមាននៃដៃគូរបស់ពួកគេបានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យពួកគេនិយាយដោយបើកចំហអំពីអំពើហិង្សាដែលពួកគេបានស្ងៀមស្ងាត់។

ភាគរយស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ ដែលធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សា

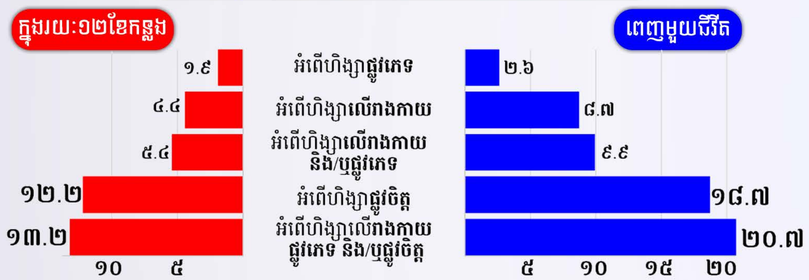

ពាក់កណ្តាល (៤៩,៥%) នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់ជាដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ តែងតែជួបប្រទះអំពើហិង្សានៅពេលដែលដៃគូរបស់ពួកគេស្រវឹង។ លើសពីនេះ កត្តាហានិភ័យទូទៅបំផុតនៃអំពើហឹង្សាផ្លូវចិត្ត ផ្លូវកាយ ឬផ្លូវចិត្ត គឺជាចំនួនខ្ពស់នៃអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រងដោយស្វាមី ឬដៃគូជិតស្និទ្ធនៅ ៩០,២% ។

ការប្រៀបធៀប អំពើហិង្សាលើរាងកាយ (អង្កេតកម្ពុជា DHS ២០១៨ និង ២០២១-២២)

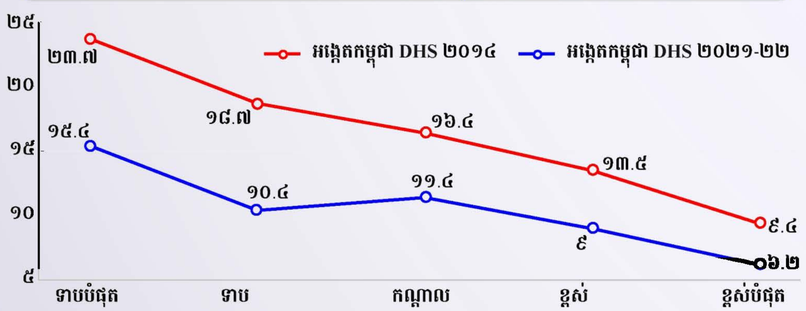

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ពេញមួយជីវិតរបស់ស្ត្រីដែលជួបប្រទះអំពើហឹង្សាលើរាងកាយរបស់ដៃគូស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិខ្ពស់ក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ បានថយចុះមកត្រឹម ៦,២%ពី ៩,២%ក្នុងឆ្នាំ២០១៤។ ស្រមៃរងគ្នានេះដែរ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៅត្រីមាសទាបបំផុតមានតម្លៃ ១៥,៤% ធ្យើបនឹង ២៣,៧% នៅក្នុង ២០១៤.នោះបើជាអត្រាទាំងពីរបានធ្លាក់ចុះក៏ដោយ ពួកគេបានបង្ហាញពីការប្រែប្រួលយ៉ាងសំខាន់រវាងបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិ។

ជាទូទៅមានការថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃភាគរយនៃស្ត្រីកម្ពុជាដែលបានស្ងៀមស្ងាត់ចំពោះប្តីឬប្រពន្ធ ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល អំពើហិង្សាផ្លូវកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត ឬសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំ ២០១២ ដល់ឆ្នាំ ២០២១ ទាំងក្នុងជីវិតរបស់ស្ត្រីនិងក្នុងរយៈពេល ១២ ខែចុងក្រោយនេះ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារី ប៉ុន្តែបញ្ហាប្រឈមជាច្រើននៅតែមាន។

@CDHS2021_22

Further Data Analysis Report

@CDHS2021_22

Ministry of Planning

Bloomberg Philanthropies

DATA FOR HEALTH INITIATIVE

Vital Strategies

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅទិន្នន័យពីទិន្នន័យអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា ២០២១-២០២២

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ សហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងកិច្ចការនារីបានរៀបចំសរសេររបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅលើប្រធានបទចំនួន៣ដោយផ្ញើការវិភាគលម្អិតពីទិន្នន័យការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា។

របាយការណ៍ទាំងបីបានលើកឡើងពីបញ្ហាសុខភាពនៅកម្ពុជា:

១. មរណភាព

២. អំពើហឹង្សាក្នុងគ្រួសារ

៣. លទ្ធភាពមានកូន និងសុខភាពបន្តពូជ

មករា ២០២៤

Ministry of Planning

Bloomberg Philanthropies

DATA FOR HEALTH INITIATIVE

Vital Strategies

មរណភាព

របាយការណ៍នេះរួមបញ្ចូលការប៉ាន់ប្រមាណលើមរណភាពមនុស្សពេញវ័យ មរណភាពមាតានិងមរណភាពកុមារ ដោយប្រៀបធៀបលទ្ធផលនៃការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាចុងក្រោយបំផុត (CHDS) ២០២១-២២ ជាមួយនឹងរបាយការណ៍កន្លងមក។

CDHS ២០២១-២២ បង្ហាញពីវឌ្ឍនភាពដ៏សំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតា (MMR) ពីឆ្នាំ ២០០០ ដល់ឆ្នាំ ២០២១។ ក្នុងឆ្នាំ ២០១០ និង ២០១៤ ទិន្នន័យសម្រាប់ MMR គឺទាបជាងការរំពឹងទុក គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ (MDG)។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការវិភាគទិន្នន័យ បានបង្ហាញថា ទិន្នន័យបីលើក CDHS ២០១០ -២០១៤ និង២០២១-២២ បានបង្ហាញពីភាពថយចុះតិចតួច។ នេះអាចជាផលវិបាកការវាស់វែងមរណភាពមាតាតាមវិធីសាស្ត្រអង្កេត ដែលបង្ហាញពីការថយចុះយឺតយ៉ាវពីការថយអត្រាមរណភាពមាតា។

ស្ថានភាព និងការព្យាករណ៍សម្រាប់ MMR

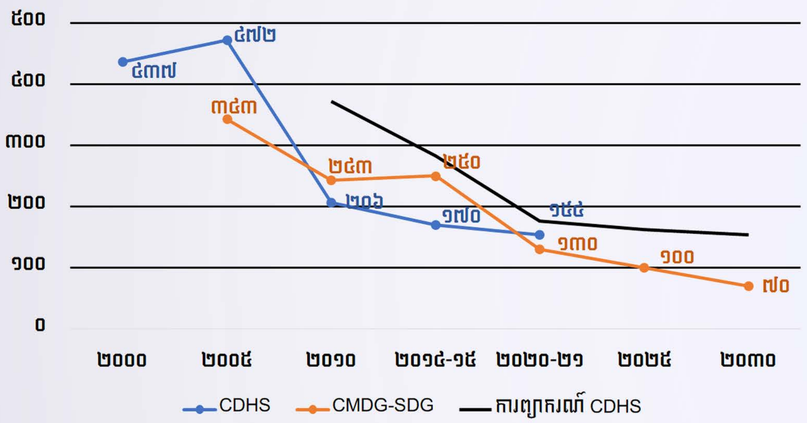

ដោយប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលមានពី ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា CDHS និងផ្អែកលើគំរូស្ថិតិ កម្ពុជានឹងមិនទាន់ឈានដល់គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចិរភាព (SDG) របស់ខ្លួន ក្នុងការកាត់បន្ថយមរណភាពមាតាដល់ ៧០ នាក់ក្នុង ១00,000 កំណើតរស់នៅឆ្នាំ ២០៣០ ។

អត្រាមរណភាពរបស់ទារក និងកុមារត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាសូចនាករនៃស្ថានភាពសុខភាពនៅក្នុងសង្គមដែលបានវាស់វែងនៃការសម្រេចបានកម្មវិធីសុខភាពនិងគោលនយោបាយសុខភាពដែលផ្តោតលើការអប់រំរបស់ពួកគេ។ ប្រទេសកម្ពុជា សម្រេចបានក្នុងការកាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពទារក និងកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំ។ អត្រាមរណភាពរបស់ទារកទើបនឹងកើត បានធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងពី ៣៧ នាក់ក្នុង ១.000 កំណើតរស់ក្នុងឆ្នាំ ២000 ទៅ ៨ នាក់ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ ដែលអត្រាមរណភាពរបស់ទារក (IMR) ធ្លាក់ចុះពី ៥៥ នាក់ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់ក្នុងឆ្នាំ ២000 ទៅ ១២ នាក់ ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ និងអត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំ (U5MR) ពី ១២៤ នាក់ ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់ទៅ ១៦ នាក់ ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់ក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ ។ នេះបញ្ជាក់បានថា ប្រទេសកម្ពុជាសម្រេចបានការកាត់បន្ថយ IMR ត្រឹម ១២ នាក់ ក្នុងចំណោម ១.000 កំណើតរស់ បាន ១0 ឆ្នាំមុនគោលដៅ ។ ការកាត់បន្ថយ U5MR មានភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់ផងដែរ ដែលបានឈានដល់គោលដៅ CMDG មុន ១0 ឆ្នាំដូចគ្នា (២0២៣) ។

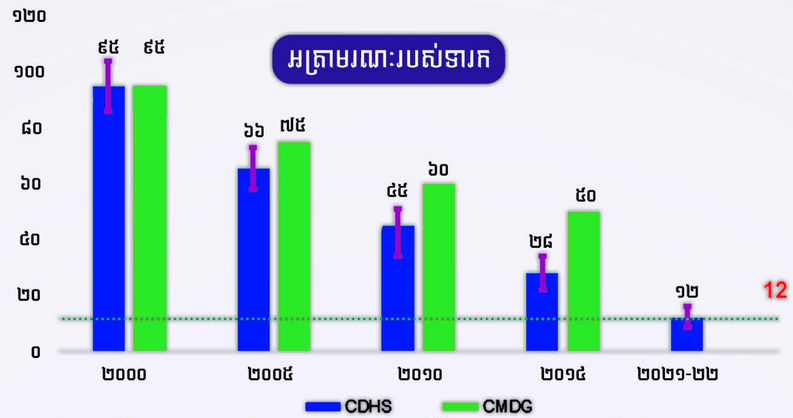

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គួរកត់សម្គាល់ថា នៅពេលពិនិត្យអត្រាមរណៈតាមតំបន់ មានការខ្វះចន្លោះដោយតំបន់មួយចំនួន ដូចជារាជធានីភ្នំពេញ បង្ហាញអត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំទាបបំផុត ខណៈតំបន់ផ្សេងទៀតដូចជាខេត្តរតនគិរី និងមណ្ឌលគិរី បន្តមានអត្រាមរណភាពខ្ពស់បំផុត។

អវត្តមាននៃប្រភពទិន្នន័យទៀងទាត់សម្រាប់ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា ធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃអត្រាមរណភាព។ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងផែនការ បន្តសហការពង្រឹង និងកែលម្អប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន និងស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន (CRVS)នៅកម្ពុជា។ ក្រសួងទាំងបី កំពុងធ្វើការប្រមូលទិន្នន័យតាមរយៈប្រព័ន្ធ CRVS ស្តីពីចំនួនកំណើតរស់ មរណភាព (រួមទាំងការទារកស្លាប់កើត)និងមូលហេតុមរណភាព។កម្រិតទិន្នន័យលម្អិតទាំងនេះអាចពិនិត្យដល់កម្រិតទាបបំផុតនៃតំបន់រដ្ឋបាលភូមិសាស្ត្រដែលចាប់ទិន្នន័យសំខាន់សម្រាប់ការជួនដំណឹងនិងចាត់វិធានការលើអន្តរាគមន៍កម្មវិធីពីថ្នាក់ជាតិដល់ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យមានភាពប្រៀបធៀបថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ និងសម្រាប់ការវាយតម្លៃផងដែរ ជំរឿន និងការអង្កេត។

លទ្ធភាពមានកូន និង សុខភាពបន្តពូជ

របាយការណ៍នេះផ្តល់នូវការវិភាគលំអិត និងប្រៀបធៀប អត្រាលទ្ធភាពមានកូនសរុប (TFR) និងសូចនាករសុខភាពបន្តពូជស្ត្រីក្នុងវ័យ (១៥-៤៩ ឆ្នាំ) ពីទិន្នន័យការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាចុងក្រោយបំផុត CDHS ២0២១-២២ និងរបាយការណ៍ កន្លងមក។

អត្រាលទ្ធភាពមានកូនសរុប (TFR) សម្រាប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំមុនការអង្កេតគឺ ២,៧ (២,៤ នៅតំបន់ទីក្រុង និង ៣,0នៅតំបន់ជនបទ) ក្នុងឆ្នាំ ២00៥ ។ អត្រាលទ្ធភាពលទ្ធភាពមានកូនសរុប គឺ ៣,៤ ដែលបង្ហាញពីការធ្លាក់ចុះ ស្មើរតែលទ្ធភាពលទ្ធភាពមានកូន១នាក់ (0,៧) ដល់ ២0២១-២២។ មានន័យថាជាមធ្យម ស្ត្រីក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានកូនតិច ក្នុងមួយជីវិត។

អត្រាលទ្ធភាពមានកូនតាមក្រុមអាយុជាក់លាក់រយៈពេល៣ឆ្នាំមុនអង្កេត
តាមទីកន្លែងរស់នៅ កម្ពុជា ឆ្នាំ២0២១-២0២២

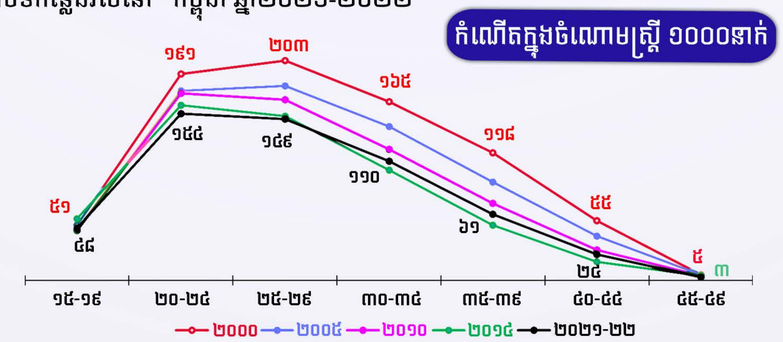
កំណើតក្នុងចំណោមស្ត្រី ១000នាក់
១៩១
២0៣
១៦៥
១១៨
៥១
១៥៨
១៤៩
១១0
៥5
6១
5
5
3
2
1
1
1